

Beyond Psychology #7 vraag 3 en 4

Vraag 3

Geliefde Osho,

Ik heb u commune-isme sterk horen prijzen als de hoogste vorm van economisch systeem, de gelijke verdeling van overvloed en rijkdom in een liefdevolle familie van mensen. Ik heb u echter horen zeggen dat de armen naar het niveau van de rijken gebracht moeten worden in plaats dat de rijken worden meegetrokken in armoede, zoals in alle bestaande communistische maatschappijen plaats vindt. Maar hoe kunnen de rijken de rijkdom delen nu, en in “commune-isme” leven zonder meegetrokken te worden in economische mediocratie?

Ten eerste moeten de rijke mensen van de wereld beginnen in communes te leven. Laat deze communes van de rijken zijn – zodat ze niet naar beneden getrokken worden van hun standaard van leven, hun comfort, hun luxe. Laat er overal ter de wereld honderden communes zijn van rijke mensen – rijke communes.

En volgens mij is rijkdom een bepaalde soort creativiteit. Als vijfduizend rijke mensen, die allemaal individueel rijkdom hebben gecreëerd samen zijn, kunnen ze rijkdom duizendvoudig creëren. Hun standaard zal niet naar beneden gaan; hun standaard kan zelfs omhooggaan. Of ze kunnen gaan delen. Ze kunnen beginnen mensen uit te nodigen die niet rijk zijn maar die op een andere manier creatief zijn, die het leven van hun commune zullen verhogen alhoewel ze misschien arm zijn. Vijfduizend rijke mensen samen met hun genie om rijkdom te creëren zijn in staat zoveel rijkdom te creëren dat ze duizenden anderen kunnen uitnodigen die niet rijk zijn in de zin van geld, maar rijk zoals schilders, dichters, dansers, zangers.

Wat ga je doen met alleen rijkdom? Je kunt geen muziek op geld spelen, je kunt niet dansen omdat je toevallig zoveel cash op de bank hebt. En deze rijke communes kunnen groter gaan worden en steeds meer creatieve mensen erin opnemen. Deze rijke communes zullen allerlei soorten dingen nodig hebben. Nu ik het over de rijke commune heb, word ik herinnerd aan de Jaina gemeenschap. Er was een tijd, in India, in de geschiedenis van het Jainisme... want Jainisme is een kleine gemeenschap en het is een gemeenschap van rijke mensen. In India kun je geen enkele Jaina bedelaar vinden, geen enkele Jaina wees. In de vroegere tijd was het een fundamentele regel dat als een Jaina arm was, dan zouden al de andere Jainas gewoon kleine bedragen bijeenbrengen. Bijvoorbeeld, als hij een huis nodig had, voorziet de hele commune gewoon erin. De een zorgt ervoor dat er hout komt, de ander voor de bakstenen, iemand brengt de tegels en de hele commune voorziet in wat geld voor de man om mee te beginnen. Je hebt een arme man in een rijke man verandert. Niemand werd gedwongen om dit te doen, het is gewoon uit vrijgevigheid. En die man zal hetzelfde doen wanneer een nieuweling in de commune komt.

Je vraagt me nu op dit moment wat de rijke mensen moeten doen. Ze zouden hun privébezit op moeten geven en een rijke commune maken waar ze die ook maar kunnen regelen -- en ze kunnen het overal, waar dan ook. Ze kunnen mooie plekken maken overal op aarde, en langzaamaan kunnen steeds meer mensen erin worden opgenomen.

Bijvoorbeeld, je zult loodgieters nodig hebben, hoe rijk je ook zult zijn. Je zult monteurs nodig hebben, je zult technici nodig hebben, schoenmakers. Nodig deze mensen uit – en ze komen naar je toe, niet als bedienden maar als leden van de commune. Ze zullen de commune rijker maken door het beste te geven van wat ze kunnen. En het is de plicht van de commune om deze mensen omhoog te helpen tot dezelfde standaard van leven. Langzaamaan kunnen we de hele wereld transformeren – zonder enig bloedvergieten en zonder enige dictatuur.

Een communisme wat uit liefde komt, uit intelligentie, uit edelmoedigheid, zal echt zijn. Een communisme dat komt door macht zal onecht zijn. En er is geen enkel mens ter wereld, hoe arm ook, die niets heeft bij te dragen.

Ik word herinnerd aan Abraham Lincoln... ik houd zo van deze anekdote! Het was zijn eerste toespraak in de senaat als president. Hij was de zoon van een arme man, zijn vader was een schoenmaker. In India zou hij een onaanraakbare geweest zijn. Zelfs in Amerika waren mensen erg

geërgerd, geïrriteerd, boos dat een schoenmakerszoon president was geworden; de rijken, de superrijken waren boos. Er was veel spanning op de eerste dag dat hij hen toesprak.

Toen hij opstond, stond er ook een aristocraat op die zei, "Mijnheer de President, voordat u gaat spreken, zou ik u eraan willen herinneren dat uw vader altijd schoenen voor mijn familie maakte. Ook nu heb ik schoenen aan die door uw vader zijn gemaakt, dus vergeet dat niet. Alleen president worden betekent niets. Vergeet niet dat u zoon van een schoenmaker bent."

Er was een stilte waarin je een naald kon horen vallen. Iedereen meende dat Abraham Lincoln zich beschaamd zou voelen, maar in de plaats van zich verlegen te voelen, bracht hij de hele senaat in verlegenheid.

Hij zei, "Het is goed, ik ben uiterst dankbaar dat u me herinnert aan mijn vader." En er sprongen tranen in zijn ogen. En hij zei, "Hoe kan ik hem vergeten? Ik weet dat hij een perfecte schoenmaker was en ik kan nooit zo'n perfecte president zijn. Ik kan de oude man niet verbeteren. U draagt nog steeds schoenen die hij maakte – velen van u zullen ze dragen. Als ze niet goed zitten, als ze u pijn doen, als u niet comfortabel bent ermee, wees niet bezorgd. Ik kan hem niet vervangen; hij was een perfecte meester. Ik ben slechts een amateur, maar ik kan uw schoenen repareren en ik zal altijd proberen tenminste een even goed president te worden als hij een schoenmaker was. Ik kan niet hopen beter te worden dan hij – dat is onmogelijk, want ik ken hem."

De armste mens ter wereld heeft ook iets gekregen om bij te dragen.

Creëer rijke communes en je zult plotseling merken dat je veel mensen nodig hebt, niet alleen de rijken. Ze kunnen in staat zijn rijkdom te creëren, maar rijkdom is niet alles. Het leven is meer dan rijkdom. Het heeft zoveel dingen nodig dat je natuurlijk veel mensen zult moeten uitnodigen.

Overall ter wereld zullen alle rijke communes mensen nodig hebben. En langzaamaan zullen je communes steeds groter worden.

De rijken zullen niet armer worden, maar de armen zullen rijker worden, en gerespecteerd, en gelijk – in geen geval minder dan iemand anders – want zij functioneren ook op dezelfde manier als ieder ander. En wat zij doen is net zo hard nodig als iemands expertise nodig is.

Ik stel me dit voor net als een bloem die zich opent en groter wordt – alle blaadjes gaan open. Een commune, volgroeid, compleet, waar het aan niets ontbreekt, zal niet alleen van rijke mensen zijn. Veel arme mensen zullen getransformeerd zijn naar rijkdom. En zij zullen bijdragen – ze zullen geen last zijn, en het zullen geen bedelaars zijn. Ze zullen hun trots hebben. Je kunt niet zonder hen bestaan. We kunnen de hele aarde transformeren in een rijke maatschappij, maar het moet beginnen op de manier die ik je vertelde: niet door de dictatuur van het proletariaat, maar door communes van de rijken.

Vraag 4

Geliefde Osho,

Ik was werkelijk ontroerd toen u gisteren over Rajen sprak, omdat ik vriendschap voor hem voel, en ik voel dat hij van u houdt net als hij voorheen deed. Ik voel dat met het afdoen van de mala en uitdoen van de rode kleding hij gewoon probeert om iets nieuws te ervaren. Ik moet echter toegeven dat, omdat ik jarenlang met hem gewerkt heb, in de meest recente groepservaring met hem net een paar dagen geleden de kwaliteit van zijn werk anders voelde: ik miste het gevoel van uw tegenwoordigheid door hem. Wilt u commentaar geven alstublieft?

Jouw vraag is het antwoord zelf. Als hij van me houdt, dan zou mijn tegenwoordigheid in zijn groepen zelfs meer tastbaar geworden zijn. Als mijn tegenwoordigheid in zijn groepen verdwenen is, dan is wat hij liefde noemt gewoon een leeg woord. Dit is een klare zaak.

Noch de mala afdoen noch het uitdoen van de rode kleding is belangrijk, want dat heb ik zelf toegestaan. Maar in zijn groepen zegt hij, "Ik heb Osho gediend door overgave. Ik dien hem nog steeds, door je vrij van Osho te maken."

De hele wereld is vrij van mij. Niemand hoeft eraan te werken om mensen vrij van mij te maken. De hele wereld is reeds vrij van mij.

Maar waarom wordt mijn tegenwoordigheid gemist? Hij heeft het contact met mijn hart verloren;

zijn hart klopt niet langer tegelijk met mijn hart. En het is niet alleen met Rajen. Het is zo met veel andere therapeuten. Maar een paar hebben de vuurproef doorstaan, zoals Prasad. Hij is niet alleen dezelfde gebleven, maar hij is meer intens betrokken geraakt op een nieuwe basis, een nieuwe bloei van liefde. In zijn groepen is mijn tegenwoordigheid intenser geworden. En zijn werk is veranderd; zijn therapie is anders geworden, meer effectief. Maar al deze mensen zijn onbewust. Hun liefde is niet wat ik met liefde bedoel. Misschien betekent hun liefde hoogstens dat ze me niet haten. Zelfs dat zou al geweldig zijn, omdat de meesten van hen zelfs boos op me kunnen zijn om de eenvoudige reden dat ze gewend waren gewoon volgelingen te zijn. De hele verantwoordelijkheid was voor mij. Nu heb ik de verantwoordelijkheid terug aan hen gegeven; ze kunnen boos zijn – ze moeten wel boos zijn. Ze kunnen wel als oude papagaaien blijven zeggen, “Ik houd van u,” maar hun daden bewijzen het niet.

Ananda Teertha en een paar anderen met hem hebben een meditatie academie in Italië geopend. Devageet was daar. Om die plaats te vinden, om daar die plaats te regelen heeft hij hard gewerkt, maar uiteindelijk was hij erg teleurgesteld want ze wilden mijn naam niet in verband brengen met de academie.

Devageet zei, “Ik heb dag en nacht gewerkt juist om een academie voor Osho te creëren, en jullie zijn niet eens bereid zijn naam in de brochure te noemen!” Ze hadden allemaal hun foto’s in de prospectus staan en ze wilden mijn foto niet in de prospectus hebben.

Devageet is vol afkeer vertrokken. Ze zeiden allemaal, “We houden van Osho,” maar noemen niet mijn naam in de brochure, en noemen mij niet in hun groepen. En al hun groepen zijn gevuld met sannyasins, en die sannyasins komen daar om mij. Devageet maakte duidelijk dat dit pure exploitatie is. “Deze mensen komen naar jullie groepen om Osho, niet om jullie. En jullie werken niet langer voor Osho.”

Devageet kwam mij opzoeken in Kreta, en ik zei tegen hem, ‘Maak je niet druk. Dit is hoe onbewust de mensheid is. Laat hen doen wat ze doen. Als het goed voor de mensen is, zullen mensen naar hen toe blijven komen; als het niet goed is, dan zullen ze verdwijnen.’

”Maar,” zei hij, “Het doet pijn dat u deze mensen grote therapeuten heeft gemaakt. U heeft hun naam beroemd gemaakt over hele de wereld.”

Ik zei, “Je begrijpt de logica van de onbewuste mind niet: nu nemen ze wraak. Ze kunnen me niet vergeven omdat ik hen gemaakt heb. Ze voelen een bepaalde inferioriteit en ze zouden graag hun superioriteit uit willen spreken. Dus laat ze dat maar doen. Maak je niet druk. Zo gaat het eraan toe in deze wereld.”

Het maakt voor mij niets uit of mijn naam met de academie geassocieerd is, want er zijn duizenden andere therapeuten in de wereld die niets met mij te maken hebben. Dus deze paar mensen kunnen ook daar deel van uitmaken. Of, ze kunnen vroeg of laat gaan beseffen dat wat ze doen lelijk is, liefdeloos. En dat tegen iemand die jou wereldberoemd heeft gemaakt, anders zou niemand je kennen, zou niemand ooit van je gehoord hebben.

Maar dit is het probleem: het is erg moeilijk om iemand te vergeven die jou op elke manier heeft geholpen. Je kunt het me niet terugbetalen. Er is geen manier om het terug te betalen en je voelt dat je in het krijt staat. Een bepaalde inferioriteit dat je het niet zelf gemaakt hebt creëert boosheid, wraak. Maar dat zal allemaal overgaan.

Kijk gewoon eens naar jouw vraag. Je zegt dat je met Rajen geweest bent en je voelt, “Hij houdt van u net zoals hij voorheen van u hield.” En toch merk je dat ik er niet meer ben in zijn werk; ik ben afwezig.

Kun je die tegenstelling niet inzien? Als hij van me houdt, dan zou ik meer tegenwoordig moeten zijn en zou hij meer afwezig zijn. Als hij totaal van me houdt, dan zal ik alleen aanwezig zijn en hij zal er helemaal niet zijn. Anders is het woord ‘liefde’ gewoon een woord zoals ieder ander het gebruikt.

Maar deze mensen zullen het gauw genoeg gaan begrijpen. Het zal wel even duren omdat, toen ze met mij waren en ze met mensen werkten in de therapie groepen, het net was alsof ze constant gevoed werden door mijn liefde. Spoedig zullen ze ondervinden dat de voeding daar niet meer is omdat hun harten gesloten zijn, en ze zullen zich vermoeid gaan voelen, uitgeput, omdat al deze

mensen die voor therapie komen al hun energie zullen wegnemen. Spoedig zullen ze merken dat ze hun wortels verloren hebben, dat ze nu niet meer kunnen bloeien. Maar het zal wel even duren. Je kunt de wortels afsnijden – dan zullen de bloemen er toch nog wel een paar dagen blijven, maar niet zo lang.

Dus laat ze zelf maar tot het inzicht komen, dat ze hier gewend waren zo hard en met zoveel mensen te werken – met duizenden mensen hebben ze gewerkt – maar ze hebben nooit gevoeld dat hun energie werd weggezogen. Maar ze waren zich er niet van bewust waarom ze dat niet voelden – omdat hun wortels binnen in mij waren.

Maar in de naam van de vrijheid, hebben ze zich aan hun wortels onttrokken. Ze zullen beginnen af te sterven. Het zal triest zijn als ze dat niet inzien.